

Суттєвість в аудиті фінансової звітності: досвід застосування найкращих європейських практик

Частина 1

Обґрунтоване застосування аудиторами концепції суттєвості відповідно до Міжнародних стандартів аудиту (далі – МСА) викликає чимало запитань. Ця сфера потребує поліпшень і практичних рекомендацій. Про ключові проблеми й загальні тенденції застосування МСА з урахуванням найкращих європейських практик щодо належного застосування концепції суттєвості під час планування та проведення аудиту – далі.

Світлана Згурька, інспектор Комітету з контролю якості аудиторських послуг Аудиторської палати України, DipIFR (ACCA)

Що таке суттєвість і чому вона важлива для аудиторів

Міжнародний стандарт аудиту 200 «Загальні цілі незалежного аудиту та проведення аудиту відповідно до Міжнародних стандартів аудиту» (далі – МСА 200) уточнює, що метою аудиту є підвищення ступеня довіри визначених користувачів до фінансової звітності. Це досягається через висловлення аудитором думки про те, чи складена фінансова звітність у всіх суттєвих аспектах відповідно до застосовної концептуальної основи фінансового звітування. У більшості концептуальних основ загального призначення така думка висловлюється стосовно того, чи подана фінансова звітність достовірно, в усіх суттєвих аспектах, або чи надає вона правдиву та неупереджену інформацію відповідно до концептуальної основи. Аудит, проведений згідно з МСА та відповідними етичними вимогами, надає аудитору можливість формулювати таку думку (§ 3 та A1 МСА 200).

Для обґрунтування думки аудиторів МСА вимагають від них отримати розумну впевненість про те, чи фінансова звітність в цілому не містить суттєвих викривлень внаслідок шахрайства чи помилки. МСА 200 (§ 6) пояснює, що викривлення, зокрема пропуски, вважаються суттєвими, якщо можна обґрунтовано очікувати, що вони індивідуально або в сукупності впливатимуть на економічні рішення користувачів, прийняті на основі фінансової звітності. Судження про суттєвість складаються з огляду на обставини. На них впливає сприйняття аудитором потреб у фінансовій звітності користувачів фінансової інформації, а також розмір або характер викривлень (або обидва з них).

Отже, поняття суттєвості є основоположним для аудиту. Суттєвість застосовують аудитори на етапі планування та під час проведення аудиту й оцінки впливу визначеної помилки (викривлення) у ході аудиту та не виправлених викривлень, якщо такі є, у фінансових звітах.

Хоча суттєвість спочатку визначається на етапі планування, аудитори повинні бути уважними, оскільки під час аудиту можуть змінитися обставини або деякі з результатів перевірки. Це означає, що початкові оцінки суттєвості мають бути переоцінені.

Визначення суттєвості у МСА

Кожен МСА викладено систематично за допомогою таких розділів:

- вступ
- мета (ціль)
- визначення
- вимоги
- матеріали для застосування та інші пояснювальні матеріали.

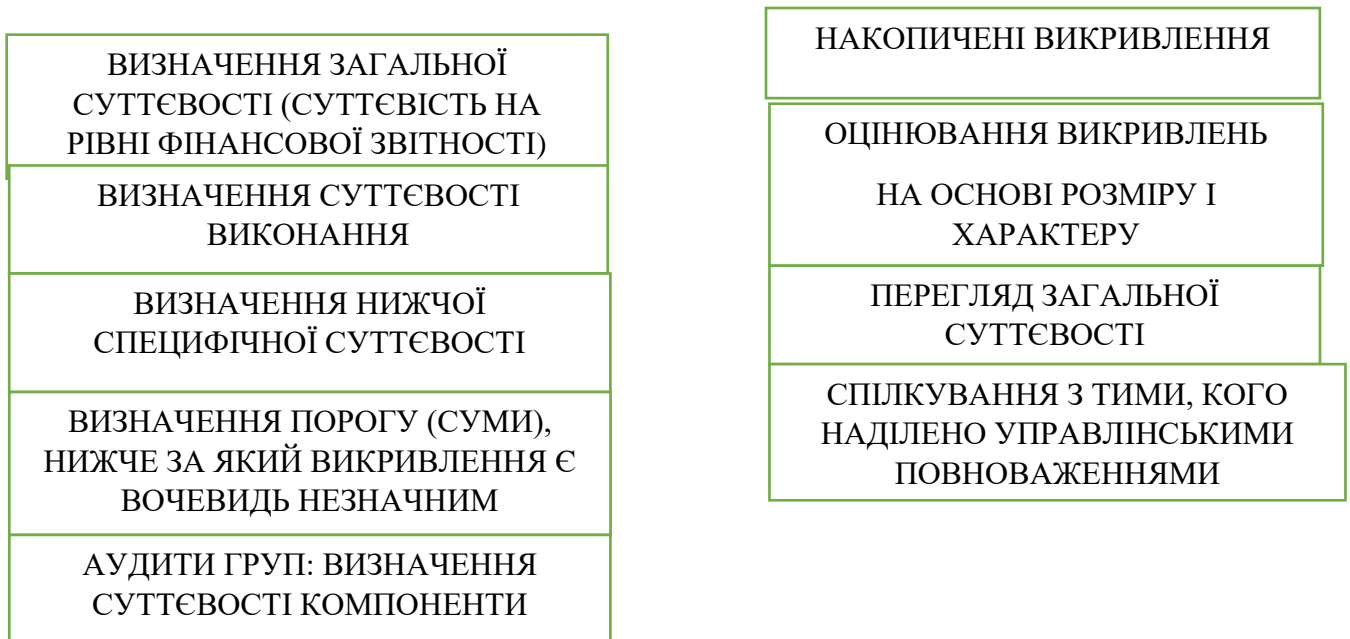
Проте МСА 320 «Суттєвість при плануванні та проведенні аудиту» (далі – МСА 320) не містить визначення суттєвості. Напевно, найважливіша причина цього в тому, що принцип суттєвості – це насамперед фінансова звітність, а не аудит чи концепція. Також визначення цього терміна може відрізнятися в різних куточках світу. Концептуальні основи фінансової звітності часто обговорюють концепцію суттєвості в контексті підготовки та подання фінансової звітності. Тому важливо, щоб аудитори під час аудиту посилались на будь-яке визначення суттєвості в межах концептуальної основи фінансової звітності під час визначення суттєвості аудиту. Таке посилання, якщо воно є, надає структуроване визначення (довідник).

Однак МСА виділяє деякі ключові слова та фрази щодо суттєвості в контексті аудиту, якими повинні керуватися аудитори, а саме:

- помилки (серед іншого пропуски інформації), які можуть впливати на рішення користувачів фінансової звітності;
- судження (тобто немає єдиної правильної відповіді), зважаючи на обставини, враховуючи розмір і характер викривлень;
- ці рішення ґрунтуються на загальних потребах користувачів як групи.

З огляду на ці характеристики стисло висловлювати суттєвість в єдиній цифрі (хоча іноді доповнюється нижчими рівнями для окремих залишків, класів операцій та розкриття інформації) може здатися неможливим. Однак цього вимагає стандарт, і для цього є обґрунтовані причини (Схема 1).

Схема 1. Узагальнені вимоги МСА 320 щодо суттєвості

Для інформації

Вимоги МСА щодо документації

Аудитор повинен задокументувати:

- ✓ суттєвість;
- ✓ оцінку викривлень;
- ✓ обґрунтування для обох з цих оцінок.

Для інформації 2

Ключові теми, які потребують вивчення аудитором для якісного застосування концепції суттєвості, складаються із:

- визначення суттєвості;
- застосування суттєвості для оцінки виявлених викривлень;
- суттєвості групових аудитів;
- спілкування з керівництвом та особами, відповідальними за управління;
- документації.

Визначення загальної суттєвості

Аудитори повинні встановити суттєвість фінансової звітності в цілому (загальну суттєвість) на етапі планування.

Метою встановлення загальної суттєвості під час планування аудиту є те, що вона використовується для визначення суттєвості виконання (яка потрібна, наприклад, для того, щоб допомогти аудиторам розробити процедури аудиту) і вочевидь незначного порогу для накопичення викривлень.

Хоча підхід до встановлення суттєвості у МСА не регламентовано, зазвичай він складається з таких трьох ключових кроків:

- вибір відповідного показника;
- визначення рівня (як правило, відсотка) цього показника;
- обґрунтування вибору (тобто пояснення, судження аудитора).

Однак перед аудиторами постають й інші практичні проблеми, шляхи вирішення яких слід продумати. Наприклад:

- чи встановлювати конкретний рівень суттєвості для окремих залишків, класів операцій

або розкриття інформації;

- короткий і тривалий періоди обліку та звітування.

Розглянемо, як застосувати ці кроки.

Вибір відповідного показника

Параграф А4 МСА 320 розглядає низку факторів, які слід урахувати під час вибору показників. Це передбачає особливості суб'єкта господарювання та галузь, у якій він працює, та чи орієнтовані користувачі на окремі статті фінансової звітності. Також важливо врахувати відносну мінливість показників, тому деякі посилання на попередні періоди є загальними.

Відповідно, обраний показник повинен посилатися на те, що найбільше непокоїть користувачів фінансової звітності.

Відповідні контрольні показники

МСА 320 надає низку прикладів-орієнтирів, які можна використовувати. До них належать:

- прибуток до оподаткування або скоригований прибуток до оподаткування;
- загальний дохід або загальні витрати;
- загальний прибуток;
- сукупний капітал;
- чисті активи.

У компанії, якою управляє власник, прибуток до оподаткування може бути відправною точкою для визначення суттєвості. Однак є низка причин (наприклад, мінливість цього показника), чому різні показники можуть вважатися більш відповідними. Хоча вони не наводяться як приклад у МСА 320, валові активи (як і чисті активи) можуть бути

відповідними для суб'єкта господарювання зі значно більшими значеннями в балансі порівняно з його звітом про фінансові результати (наприклад, наявність інвестиційної нерухомості) або для програм пенсійного забезпечення. Суттєвість може ґрунтуватися на відсотках від загальної вартості внесків у фонд пенсійного забезпечення або надходжень/відтоків за рахунок учасників пенсійних програм.

Окрім цього, слід зауважити, що хоча це не є загальним явищем, трапляються випадки, коли використання загальних витрат доцільніше, ніж загального доходу. Наприклад, рівень доходу благодійної організації може змінюватись з року в рік, проте витрати можуть бути більш послідовними. Чисті активи можуть бути відповідним показником, який слід використовувати для новоствореної компанії, що має невеликий дохід чи прибуток. Також показник EBITDA (прибуток до відсотків, оподаткування та амортизації) може бути актуальним для компаній зі значними витратами на фінансування.

Але слід зауважити, що один і той самий показник підходить не всім. Аудиторам потрібно використовувати своє професійне судження, визначаючи відповідний показник. Обраний показник повинен бути виправданим, а обґрунтування чітко зафіксовано в його робочій документації.

Потенційна проблема використання прибутку як показника для визначення загальної суттєвості

Прибуток вважається важливим орієнтиром у бізнесі, який націлено на отримання доходу. Однак це може викликати низку питань в аудиторів:

- що робити, якщо прибуток дуже мінливий (змінний) з року в рік?
- що робити, якщо суб'єктом господарювання керує власник і більша частина прибутку за рік розподіляється через винагороди директорам/акціонерам або виплати до пенсійного фонду?
- що робити, якщо підприємство зазнало збитків за рік?
- що робити, якщо суб'єкт господарювання розорений, навіть за рік?

Здається нерозумним стверджувати, що статті балансу, які перетворюють прибуток у збиток або навпаки, повинні бути матеріальними. Але якщо це буде доведено до логічного завершення, то рано чи пізно аудитори багатомільярдного бізнесу зіткнуться з дуже низькою суттєвістю.

Деякі із зазначених питань вирішуються із застосуванням «скоригованого» прибутку, коли аудитори додають виняткові позиції. Але це ставить питання про те, який тип коригування є відповідним і за яких обставин він доречний. Відповідь полягає у визначенні того, чи дійсно користувачі фінансової звітності зосереджені на цьому. Раціональним вважається використання тих показників статей, які повинні бути розкриті у фінансовій звітності як винятки з Концептуальної основи фінансового звітування, оскільки користувачі, як правило, орієнтуються на основні результати діяльності. Але часто аудиторам доцільно також додавати такі статті витрат, як винагорода, що виплачується керівникам-власникам (§ A9 MCA320 пропонує цей показник).

Можна також використовувати середнє значення базового показника (наприклад, середній скоригований прибуток до оподаткування податком на прибуток за три – п'ять останніх років), що може знівелювати мінливість. Звичайно, це завжди справа професійного судження аудитора, проте аудитори повинні чітко пояснювати, чому вони обрали саме цей показник. Наприклад, якщо в бізнесі сталася крокова зміна, було б сумнівно використовувати підхід усереднення просто тому, щоб це допомогло розрахувати рівень суттєвості, який аудитор прагне встановити.

Проте там, де суттєвість відрізнятиметься, навіть незважаючи на те, що масштаби бізнесу багато в чому ті самі, іноді аудиторам доводиться погоджуватися, що скоригований

прибуток може не бути відповідним показником для визначення суттєвості та потрібен інший показник, наприклад, загальний дохід (Таблиця 1).

Використання декількох показників

Раніше аудиторські фірми рідко визначали суттєвість як середнє значення з двох, трьох чи чотирьох різних показників. Проте наразі ця методика ще менш поширена переважно тому, що в МСА 320 не згадується про те, щоб брати середні показники. Але це означає, що в МСА також немає нічого, що б підтвердило, що це недоречно. Однак аргументом проти середнього показника є те, що аудитори не застосовують жодного з цих показників. Наприклад, якщо аудитори очікують, що користувачі зосереджуватимуться, скажімо, на прибутку, обігу та чистих активах, то використання суттєвості на основі середнього значення для цих трьох показників, імовірно, може призвести до суми, яка буде занадто великою для хоча б одного з цих показників.

Визначення рівня показника

Про методику встановлення рівня показника для визначення загальної суттєвості майже нічого не сказано в МСА 320, але акцент у стандарті робиться на професійному судженні аудитора.

Тільки два приклади застосування відсотка до показників прибутку до оподаткування та загальних доходів і витрат міститься в § A8 МСА 320 під час визначення загальної суттєвості, які призначені для аудиту:

- виробничого бізнесу (5% прибутку до оподаткування від діяльності, яка продовжується)

- неприбуткової організації (1% від загального доходу або витрат).

З огляду на це можна дійти висновку, що і вищі, і нижчі відсотки можуть бути відповідними, адже стандартом це не заборонено.

Для детальніших вказівок аудиторам корисно ознайомитися з методологією, якою користуються малі та середні аудиторські фірми (див. *Посібник із застосування Міжнародних стандартів аудиту під час аудиту малих та середніх підприємств, опублікований Комітетом з малих та середніх практик (МСІП) Міжнародної федерації бухгалтерів (МФБ) у жовтні 2010 року англійською мовою (<http://www.ifac.org>).*

Очевидними є дві особливості:

- аудитори, як правило, мають використовувати діапазон рівнів для кожного показника;

- використовувані діапазони рівнів є схожими.

Ще однією особливістю є те, що великі аудиторські фірми прагнуть використовувати різні діапазони показників для компаній, що зареєстровані або незареєстровані на біржі. Це раціонально з огляду на те, що як зацікавлені сторони часто різні, так і те, що вони цілком можуть мати різні пріоритети, на яких ґрунтуються їх економічні рішення.

Зазвичай аудиторські фірми та мережі видають вказівки (положення про визначення суттєвості), у яких написано, що оцінка рівня суттєвості визначається на рівні «до X%» чи «Y% або менше». Водночас рівні орієнтування змінюватимуться залежно від обставин. Це вимагає професійного судження аудитора. Однак регулярна критика з боку регуляторів полягає в тому, що вони бачать, що аудитори приймають рішення «навмання», завжди використовуючи верхній кінець діапазону.

Конкретні рівні суттєвості для окремих залишків, класів операцій або розкриття інформації

Іноді конкретний залишок статті балансу, класу операцій або розкриття у фінансовій звітності гарантує нижчий рівень суттєвості, тому що користувачі можуть обґрунтовано очікувати викривлення в меншому розмірі, ніж суттєвість на рівні фінансової звітності в цілому. МСА 320 (§ A11) пропонує аудитору розглянути чинники, які слід враховувати під час визначення такої суттєвості, а саме:

- чи впливають законодавчі та нормативні акти або застосовна концептуальна основа фінансового звітування на очікування користувачів (наприклад, транзакції з пов'язаними сторонами) та винагорода директорів/власників);
- ключові розкриття стосовно галузі (наприклад, витрати на дослідження та розробки для фармацевтичної компанії);
- чи зосереджена увага на певному аспекті бізнесу, що окремо розкривається у фінансовій звітності (наприклад, розкриття щодо сегментів або значного поєднання бізнесу).

Іноді один показник для визначення суттєвості не здається достатнім, хоча МСА 320 вимагає визначення єдиної загальної суттєвості, проте здатність установити нижчий питомий рівень суттєвості для окремих залишків рахунків, класів операцій і розкриття інформації тут можуть допомогти (*Приклад 1*).

Приклад 1. Визначення загальної та специфічної суттєвості

Загальна вартість інвестицій суб'єкта господарювання за звітний рік у пенсійні плани становить 4 млн грн, але загальна дебіторська заборгованість від активних членів пенсійної програми становить лише 350 тис. грн. Застосування будь-якого розумного відсотка до попереднього пенсійного плану може перевищити всі показники (наприклад, звіту про фінансові результати) та інші залишки (наприклад, заборгованості дебіторів). Рішення полягає у визначенні загальної суттєвості на основі загальної вартості інвестицій, а потім установити нижчу специфічну суттєвість для суми заборгованості щодо пенсійних планів, кредиторської заборгованості, інших витрат.

Короткі/тривалі періоди обліку та звітування і вплив на показники й суттєвість

Проблема з установленням суттєвості може виникнути під час аудиту фінансової звітності за період, який є більшим або меншим ніж один рік. МСА 320 (§ A7) підтверджує, що суттєвість повинна стосуватися фінансової звітності, підготовленої за цей період.

Зазвичай баланс не змінюватиметься від одного місяця до наступного, тому не виникатиме питань, якщо обраним показником для визначення суттєвості будуть, скажімо, загальні активи. Однак що робити, якщо обраний показник у попередніх роках був, скажімо, доходом, а тепер суб'єкт господарювання готує фінансову звітність за піврічний період? Потенційно суттєвість буде наполовину меншою, ніж у попередні періоди.

З одного боку, це розумно, оскільки цифри у звіті про прибутки та збитки будуть лише наполовину більшими. Але потенційно суттєвість звіту про фінансовий стан (який загалом му еквівалентний попередньому року) буде занадто низькою. Проблема усувається, якщо обліковий період становить, наприклад, 18 місяців.

Отже, для цих випадків визначення суттєвості, як ніколи, передбачає професійне судження та часто тягне за собою повторну оцінку того, чи підходить зазвичай обраний показник для цього періоду та чи потрібно змінити відсоток від показника.

Обґрунтування рішень аудитора

Часто говорять, що незалежно від політики та процедур фірми досвідчені аудитори інстинктивно відчуватимуть, що впливатиме, а що ні на рішення, які будуть прийняті

користувачами фінансових звітів (а отже, вони розуміють, що таке суттєвість насправді). Основне полягає у відображенні цього досвіду та продуманого процесу в робочому файлі.

Зауваження до документації (у тому числі щодо суттєвості) – одне з найпоширеніших зауважень регуляторів по всьому світу.

Розглянемо на прикладі визначення загальної суттєвості від показника фінансової звітності «Дохід» (Таблиця 1).

Таблиця 1. Визначення загальної суттєвості від показника фінансової звітності «Дохід»

(тис. грн)

№	Показник	Поточний рік (2019)	2018 рік	2017 рік
1	Дохід	14 170	13 250	12 850
2	Прибуток до оподаткування	181	107	473
3	Виняткові оплати за пенсійними програмами	–	300	–
4	Скорегований прибуток до оподаткування	181	407	473
5	1,5% від доходу	213	199	193
6	Оцінка суттєвості щодо фінансової звітності в цілому	140	200	190

За попередні роки аудиторською фірмою визначено, що відповідний рівень суттєвості для цього підприємства становив 1,5% від доходу. Однак зростання доходів у поточному році (унаслідок конкретних виняткових замовлень на виготовлення партії продукції) не очікується в наступних роках. Це разом із загальним падінням скорегованого прибутку до оподаткування підводить аудиторів фірми до висновку, що цього року більш відповідна основа для визначення суттєвості становитиме 1% від доходу.

Визначення суттєвості виконання аудиторських процедур

МСА 320 (§ 9) визначає суттєвість виконання як суму або суми, визначені аудитором на рівні, нижчому від суттєвості для фінансової звітності в цілому, для того, щоб знизити до прийняттого низького рівня ймовірність того, що сукупність невивірених та невиявлених викривлень перевищує розмір суттєвості для фінансової звітності в цілому.

Простіше кажучи, суттєвість виконання – це «робоча суттєвість». *Визначаючи суттєвість виконання, встановлюється числовий рівень, що допомагає партнерам з аудиту виконати достатньо аудиторських процедур для обґрунтування аудиторської думки.* Цей показник визначає, що, якщо аудитори застосували б загальну суттєвість, визначену на етапі планування та проведення аудиторських процедур, протягом усього аудиту, вони б надмірно ризикували, оскільки не були б виявлені помилки.

Загалом на суттєвість виконання покладено дві функції:

- зменшення ризику агрегації (ризик, що сукупність некоректованих та невизначених викривлень, які окремо нижче суттєвості, перевищує суттєвість для фінансових звітів загалом) до прийняттого рівня;
- забезпечення мережі безпеки від ризику невиявлення викривлень.

Установлення суттєвості виконання

Ключовим словом у цьому процесі є «ризик». Установивши загальну суттєвість, слід пам'ятати, що суттєвість виконання є нижчою цифрою. Наскільки нижчою, буде залежати, наприклад, від оцінюваного рівня ризику суттєвого викривлення (МСА 320 § A13).

Розглянемо два підприємства з однієї галузі з однаковим рівнем доходу та вартістю активів. Акціонери, потенційні акціонери, працівники та клієнти (тобто користувачі фінансових звітів) також схожі. Якщо всі показники рівні, то загальна суттєвість (яка визначена) повинна бути подібною. Однак, зважаючи на знання та досвід щодо першої компанії, аудитори цього не роблять, припускаючи, що потрібні будь-які коригування, оскільки існує сильне середовище управління і керівництво послідовно застосовує ефективні процедури контролю. На відміну від другого, щодо суб'єкта господарювання, який має слабе контрольне середовище, аудитори передбачають, що вони виявлять численні області, що потребують коригування. Хоча загальна суттєвість буде схожою, але явно, що ризик суттєвого викривлення у другій компанії більший, тому суттєвість виконання повинна бути нижчою.

Зазвичай методології аудиту вимагають, щоб суттєвість виконання була часткою від загальної суттєвості (або варіації, що становлять майже те саме). Що вище оцінено ризик суттєвого викривлення, то більше аудитору необхідно знизити відсоток. Зазвичай відсотки коливаються від 75 (низький ризик) до 50% (високий ризик).

Використання суттєвості виконання на практиці

Загалом, суттєвість виконання використовується на двох етапах аудиту:

- на початковому етапі планування, щоб допомогти аудитору визначити, які сфери потребують аудиту та як багато і який вид аудиторських процедур потрібно виконати;
- під час етапу ранньої польової роботи (можливо, це також буде частиною планування) для точнішого визначення, які показники фінансової звітності потрібно протестувати, з-поміж іншого вибірку та який обсяг потрібно включити до вибірки.

Щоб проілюструвати перший пункт зазначеного, припустимо, що загальна суттєвість, яку визначили аудитори для підприємства, фінансова звітність якого перевіряється, становить 1 269 тис. грн і суттєвість виконання була встановлена в розмірі 825 тис. грн. Для такої статті, як отримані передоплати (з метою перевірки ключових тверджень для аудиту), суттєвість виконання може змінюватися так, як показано в Таблиці 2.

Таблиця 2. Зміна суттєвості виконання

№	Сума попередньої оплати, тис. грн	Плановий підхід
1	650	Аудитор може нічого не робити, оскільки немає ризику суттєвих викривлень
2	850	Сума більше суттєвості виконання, отже, можливо, потрібно буде аудиторам виконати деякі аудиторські процедури. Цілком імовірно, що будуть проводитись аналітичні процедури, засновані на очікуваних передплатах
3	1 250	Оскільки ця сума значно більша, ніж загальна суттєвість, аудитору необхідно зібрати більше достатніх і прийнятних доказів. Наприклад, аудитори можуть вирішити застосувати зовнішні підтвердження, перевірку договорів тощо стосовно особи, яка є

	дебітором
--	-----------

Аудитори можуть плутати суттєвість виконання із допустимими викривленнями. Допустимі викривлення згадуються у МСА 530 «Аудиторська вибірка» і є прикладом суттєвості виконання під час застосування до відбору та оцінки результатів вибірки.

Однак суттєвість виконання використовується також для інших аудиторських процедур на етапі планування. Це також є орієнтиром під час оцінювання результатів інших (не вибіркових) аналітичних процедур по суті.

Специфічна суттєвість і залишки з високим ризиком, класи операцій та розкриття інформації

Якщо для конкретних залишків, класів операцій або розкриттів встановлено нижчу суттєвість, аудиторам потрібно буде також застосувати нижчу суттєвість виконання для ефективності аудиторських процедур.

Продовжуючи попередній приклад (Таблиця 2) щодо визначення загальної суттєвості, покажемо, як на практиці встановлюють суттєвість виконання (Таблиця 3).

Таблиця 3. Установлення суттєвості виконання

(тис. грн)

№	Суттєвість та інші показники	Поточний рік (2019)	2018 рік	2017 рік
1	Суттєвість виконання	825	700	650
Цьогоріч для цього завдання було оцінено ризик як середній (через кадрові зміни персоналу, який виконує облік і складає фінансову звітність), і тому було визначено суттєвість виконання на рівні 65% від загальної суттєвості відповідно до настанов мережі аудиторської фірми (або методології аудиту, конкретної аудиторської фірми).				
Установлення специфічної суттєвості для залишків з високим ризиком, класів операцій та розкриття інформації (за 2019 рік)			Суттєвість	Суттєвість виконання
2	Операції з фізичними особами, які є пов'язаними сторонами		7	6
Ці операції більш чутливі до невеликих змін				
3	Вочевидь незначні помилки			
	Рівень, нижче за який помилки вважаються вочевидь незначними, становить 5% від загальної суттєвості, тому це 63 тис. грн. Але слід зауважити, що помилки не можуть бути незначними через характер викривлень, навіть якщо вони менші за цей показник.			

Перегляд суттєвості під час аудиту

Суттєвість на рівні фінансової звітності в цілому (а також, якщо це застосовно, рівень або рівні суттєвості для окремих класів операцій, залишків рахунків або розкриття інформації) може потребувати перегляду внаслідок змін в обставинах, що відбулися під час аудиту (наприклад, рішення ліквідувати більшу частину бізнесу суб'єкта господарювання), отримання нової інформації або змін у розумінні аудитором суб'єкта господарювання та його

операцій унаслідок виконання подальших аудиторських процедур. Наприклад, якщо під час аудиту здається, що реальні фінансові результати будуть, швидше за все, суттєво відрізнятись від тих, що очікувалися на кінець звітного періоду і використовувалися на початку для визначення суттєвості на рівні фінансової звітності в цілому, аудитор переглядає таку суттєвість.

Далі буде